

jeg tillade mig at anbefale disse Ændringsforslag.

N. Andersen: Jeg kan ikke nægte det højtærede Finansudvalg min Beundring for den Virtuositet, hvormed det har forstaaet at faa samlet en stor Mængde vigtige Bestemmelser i dette lille Lovforslag, som efter mit Skøn kun i meget ringe Grad vedkomme det. Jeg skal ikke her komme ind paa en Omtale af den Sag, som har vakt saa megen Diskussion ved 2den Behandling, nemlig den ny § 2. Jeg kunde den Gang ikke være til Stede, tog altsaa ingen Del i Diskussionen og skal selvfølgelig ikke komme tilbage dertil her. Men jeg er nødt til at sige et Par Ord om et andet nyt Element, som er kommet ind i denne Lov, og som endnu mindre vedkommer det oprindelige Emne, Lovens § 2 og de Bestemmelser, som dertil høre.

Der er nemlig en ny § 5, og den siger, som det maa være ærede Medlemmer bekendt, at inden for Grænserne for Kjøbenhavns Havn, saaledes som disse for Tiden ere fastsatte eller fremtidig maatte blive udvidede, kan det ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke tillades nogen anden end Staten, Kjøbenhavns Havn eller Kjøbenhavns Kommune at erhverve Ejendomsret til et Vandareal eller til Land, der indvindes ved Tørlægning eller Opfyldning af et Vandareal, medmindre saadant Vandareal allerede nu er privat Ejendomsret undergivet. Det ærede Finansudvalg siger i sin Betænkning, at denne Bestemmelse er ganske naturlig og rimelig, og den ser jo virkelig ogsaa ret naturlig og rimelig ud. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Finansudvalg har vidst, hvad der laa bagved, jeg er temmelig sikker paa, at største Delen af dette ærede Tings Medlemmer ikke vide, hvad der laa bagved, og jeg kunde fristes til at tro, at Finansudvalget heller ikke har vidst det, for ellers tror jeg ikke, de vilde have taget en saadan Bestemmelse som denne ind paa en Lov, hvor den slet ikke hører hjemme. Jeg skal nemlig sige de Herrer, at der bag ved denne lille Bestemmelse ligger Værdier til et Beløb af 25 Mill. Kr., som man her med et Pennestrøg skænker Kjøbenhavns Kommune. Sagen er nemlig den, at for kort Tid, vel omtrent et Par Maaneder, siden blev Kjøbenhavns Havns Grænser undergivne en Forandring ved følgende lille lakoniske Meddelelse i Ministerialtidende: „Ifølge Indstilling fra Havnekaptajnen i Kjøbenhavn fastsæt-

ter Ministeriet herved, at Grænsen for Kjøbenhavns Havn mod Syd fremtidig drages fra „Torne-Kosten“ i Kallebodstrand til den sjællandske Kyst i en lige Linie i Retning af Gaarden „Frederiksholms“ sydvestlige Gavl og til Amagers Kyst i lige Retning af Taarnby Kirke.“ Samtidig med eller maaske forud for denne lille ministerielle Bekendtgørelse om Flytningen af Grænserne for Kjøbenhavns Havn — Grænserne for Kjøbenhavns Havn have tidligere paa Amagersiden ligget omtrent ved Gøværabrikken, paa Sjællandssiden noget sydligere, idet Grænsen løb langs med det gamle Seilløb paa skraa ned mod Sjællandssiden — samtidig med at man saaledes flyttede Grænsen omtrent en halv Mil mod Syd, idet man flyttede Kjøbenhavns Havns Grænser, ikke alene — hvad ret og rimeligt kunde være — ud til Stadsgrænsen, men flyttede den en lille halv Mil eller saa omtrent ud for Sundby Sogn og Taarnby Sogns tilstødende Grænse paa den ene Side og Hvidovre Sogns paa den anden Side — samtidig med eller forud for dette, har man i Havneforvaltningen lavet et Projekt til Udnyttelse af det ny erhvervede Vandareal, som Kjøbenhavns Havn har faaet blot ved et Pennestrøg. Denne Udnyttelse gaar ud paa hverken mere eller mindre end et dobbelt Sluseanlæg oppe ved den ny Sydgrænse for at regulere Strømmen gennem Kalleboderne, en Udgravning af et 20 Fod dybt Løb gennem Kalleboderne og et bredt 20 Fod dybt Bassin inden for Havnens ny Sydgrænse med Bolværker paa begge Sider og Indvinding af de Arealer, som blive tilovers ved Siden af Vandbassinet bag Bolværkerne dels paa Havnens egen Regning og dels paa den Maade, at de paagældende tilstødende Lødsejere eller andre, som kunne erhverve Ret dertil, skulle kunne faa Ret til at opfylde disse Arealer mod et Vederlag til Kjøbenhavns Havn. Hele dette Projekts Gennemførelse koster 25 Mill. Kr., og Planen er — det er udtrykkelig udtalt fra kompetent Side — at samtlige Udgifter til denne Sags Realisation skulle tilvejebringes ved de Grundarealer, som erhverves ved Opfyldning paa begge Sider af det ny Havnebassin, og altsaa ikke koste Havnen en eneste Øre.

Nu kan det jo siges: Ja, hvad gør det, det skader ingen, at Kjøbenhavns Havn bliver udvidet imod Syd langt ud over Stadens Grænse. Ja, det er, som man tager det. Det maa dog alligevel siges, at det er et meget væsentligt og ret flagrant Indgreb om ikke just i de paagældende